

רחל מרחלת על כל העולם

מסיבת האקסים

כובשת פארים

ברכה שוריק מוסיקה ומסיבות

תשאל היום ישראלי ממוצע וצעיר מי היא ברכה (ביאטריס) שוריק והוא יחטט בזיכרונו, ויזכור או שלא יזכור. תשאל היום פאריסי מי היא ביאטריס שוריק, והוא יענה לך ישר: "זו החתיכה הישראלית המשגעת".

בהתחלה ברכה שיגעה אותנו. היא היתה נערת-זוהר, היא היתה דוגמנית, היא היתה דוגמנית-עירום. היא היתה ציירת, היא היתה הכל. אבל תמיד עם ניפי מדהים. עם העזה רבה ופה שעונה על כל שאלה ולכל הטרדה.

היפה הו, שאני אישית מתגעגעת אליה, נעלמה מהעניינים כבר הרבה זמן. חשבתי שהיא פשוט החליטה לרדת למחתרת ולחזור עם איהו פצצה שתהדים את כולם. אבל הסניף שלי בבירה הצרפתית פנה אלי, בסיגנון האינטרפול, וביקש פרטים על אחת בשם ברכה שוריק.

במקום לתת להם פרטים, ביקשתי אני פרטים, ואני מודיעה לכם שהבחורה הזו עושה לפאריס מה שעשתה לתל-אביב, ואולי יותר. היא מאהבת, לפחות כך היא אומרת, במוסיקאי מאד פופולארי בפאריס, קלוד מורגן, זה שכתב את הלהיט וגם מתגוררת איתו בדירת הגג המפוארת שלו, ברובע ה-16, אבל במה שהיא יותר מאהבת זה במסיבות המשגעות שיועד עים לערוך בפאריס, בחייה-הלילה הסוער רים ובלהיות מוקד תשומת-הלב גם שם. אז שלא תשכחי אותנו, ביאטריס, ותקי פצי פעם לביקור מולדת, או לפחות תשלחי גלויות.

ירושלים מתעוררת? אולי. בכל אופן אני מוכרחה לספר לכם על מסיבה שהיא באמת יוצאת-דופן, מה עוד שבזמן האחרון החרוף השתלט על חיי-החברה בארץ בכלל ובירושלים בפרט וצריך לחפש את המסיבות בנרות.

את המסיבה הזאת ערך משה שרב, יבואן ציוד לבתי-מלון, לכבוד אשתו נייצה, ליום הולדתה ה-28. בדירתו של חבר, יהודע בעיר-הקודש כרווק מושבע ושמו גדי. משה הומין למסיבה את כל החברה הוותיקים שלהם, מהתקופה שהיו ידועים כחבורת הווספות, ופה מתחיל העניין.

כל עשרים המוזמנים, שכרע מאוחדים כזוגות נשואים, היו נשואים קודם לכן לבני-זוג אחרים, וכל אותם בני-זוג אחרים נמצאו גם הם במסיבה. מסיבה מלאה בבני-זוג-לשעבר, בבני-זוג-נוכחיים, וכרובים לם חברים טובים המרוצים מהחילופים החוקיים שנעשו בזמן.

אילו הייתי מנסה לנקוב בשמות ולהסביר מי היתה נשואה למי, ומי התגרש ממי, והתחתן עם מי שהיתה אשתו של מי ש-כרע נשוי למי, וכן הלאה, הייתי צריכה למלא מגילות שלמות. מה שרק נשאר עוד לספר, שהמסיבה היתה פצצה אמיתית, עם המון מוסיקה ושתיה כמו שצריך וכהפתעה הופיעה פיתאום רקדנית-בטן שפיוזה בין המוזמנים.

הבעיה שנוצרה מאוחר יותר היתה, ש-קשה היה לראות את הרקדנית בגלל המון שטרי הכסף שהמוזמנים הדביקו על גופה, כנהוג. אבל אף אחד לא התלונן, כי כולם היו שבעים, שתויים וטובי-לב. תל-אביב בקת, קחו לתשומת ליבכם — הגיע הזמן לקחת דוגמה מהירושלמים איך עושים מסיבה כמו שצריך.

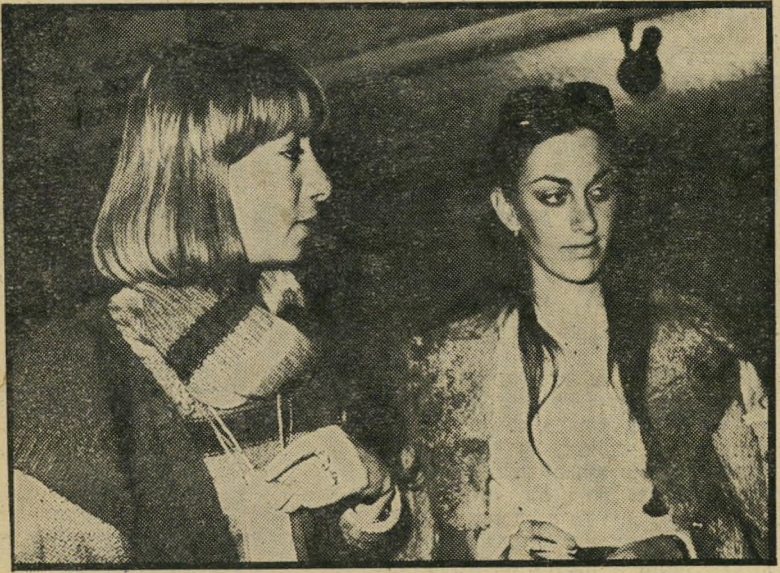
הרומן הראשון

שוב פעם סיפור על מה שהשולם הזה עושה לנו. בעצם הסיפור הזה הוא סנונית של השלום. אם ראשי המערך, לפני שהם היופלו מהשילטון, היו פונים אל הזמרת הישראלית רותי ביקק, אולי היו מריצים חים את השלום העומד בפתח, מצליחים

חתונה או דירה

עליידה, בנימוס רב אמנם, אבל נדהים. אז יש לי שתי חדשות בשבילכם ממיש-פחת צימוקי. חגית עומדת במזל-טוב להתחתן עם החבר הקבוע שלה, וכדי שטובה לא תרגיש ככה לבד, החליטו ההר רים לעשות מאמץ, בנוסף על מאמץ החתונה, ולקנות לה דירה.

שאלתי את כל בני מישפחת צימוקי מי עשתה עסק יותר טוב, חגית עם החתן או טובה עם הדירה, ואף אחד לא ידע להשיב.

חגית וטובה צימוקי השתיים עזבו את הבית

חיי סטודנטים

מי שלא מכיר את גאולה לוי, שיתי בייש. כי גאולה היא המזכירה הכי חתיכה כה בכנסת, וזה שהיא המזכירה של שולמית אלזני בכלל לא משנה את העובדה. חוץ מזה שהיא יפה, היא גם בתורה נהדרת, וכמו כל בתורה נהדרת יש לה גם משברים.

המשבר הגדול היה לפני שנה, כשגאולה נפרדה מהחבר שלה, שהיה חבר-קבוע כמה שנים, וזה שבר לה את הלב. אחר כך היא התחממה בזרועותיו של גירעון לוי, דובר סיעת המערך בכנסת, אבל מהר מאוד הסתבר לה שזה לא בדיוק מה שהיא צריכה.

אבל יש אלהים בשמיים, אפילו אם שולמית אלזני לא מאמינה בו, והוא עזר לגאולה. היא מצאה את אחד הבחורים המקסימים בירושלים, יוסי שביט, והיא אהבה שפורחת שם מעוררת קינאה ממש. יוסי, שעבר כבר את גיל ה-30, הוא סטודנט ניצחי, לא כל כך עובד, אבל כמו שהוא אומר: "בשביל מה צריך לעבוד?" הוא מתגורר בדירת-גג יפהפיה ברחוב הכי יפה בירושלים, רחוב יפה-ינוף, וכאשר גאולה הבינה כי העניין איתו הוא רציני, היא עברה להתגורר ביפה-ינוף.

כשהיא גומרת את העבודה בכנסת, וכי אשר בירושלים יש שמש יפה, לובשת גאולה בגדיים ויוצאת להשתוף על הגג, כדי להיות עוד יותר יפה.

עומאר שריק פנים אל פנים

לא היתה יכולה להביא את שריף לארץ כדי להכיר לו את ההורים שלה.

אני לא יודעת מה קרה עם הרומן הזה, אבל מה שאני כן יודעת הוא ששריף עומד לבוא לארץ, לקראת אליפות הכרידג הבינלאומית שתיערך כאן בעוד כמה שבועות. הוא מיהר לחפש את רותי, כדי להודיע לה שסוף-סוף הוא יוכל לפגוש את כל המישפחה, ואולי גם לחדש את הרומן. אני לא יודעת אם אנחנו עומדים להפסיד זמרת או להרוויח שחקן, או שזה יהיה עוד סיפור אהבה שיסתיים לא באשר מת השחקנים הראשיים.

לעשות איזה קשר עם אנוור אל-סאדא, דאת, ומנחם בגין היה נשאר באופר-זיניה כל החיים.

את עומאר שריף הכירו בארץ עוד לפני הנסיעה ההיסטורית קאהיר-תל-אביב. אנחנו לא חרמנו אותו כאן. ואני מכירה מעט מאד צעירות שלא רצו שלום רק כדי שתוכלנה לראות אותו פנים-אל-פנים.

מי שעשתה את זה היתה רותי, שפגשה את שריף באיון מסיבת קוקטייל בפאריס. היא אמרה לו שהיא ישראלית, הוא אמר לה שהוא מצרי, היא אמרה, "אני יודעת", וככה התחיל הרומן. הצרה היתה, שרותי